

[Miljøministeren]

grønne råd på frivillig basis. En formalisering af arbejdet kan let blive bureaukratisk. Et tilsvarende forslag var jo fremme i forbindelse med ændringen af naturfredningsloven i 1978, og når forslaget ikke dengang blev vedtaget, skyldes det, at denne konstruktion med særlige rådgivende organer for amtskommunerne er ukendt i den øvrige kommunale administration. Folketinget ønskede ikke en formalisering i lovgivningen af kontakter mellem amtsråd og bestemte organisationer, og jeg er enig i dette synspunkt. Jeg finder, at fredningsarbejdet må være en almindelig del af den regionale administration og planlægning, og det må være op til amtskommunerne selv at bestemme, hvorledes de nævnte interesser skal inddrages. Men det, jeg nok er mest bekymret for, er, at hvis man laver et sådant formaliseret råd med indstilling fra visse organisationer, valgt for 4 år ad gangen, kan man let komme til at sætte det frivillige arbejde ud af funktion, og det er vi dårligt tjent med af hensyn til naturfredningen. Men jeg skal da gerne følge fru Dorte Bennedsens opfordring op og tale med amterne om at komme i gang med samarbejdet dér, hvor det ikke allerede er i gang.

Så har jeg lige en enkelt bemærkning til hr. Anders Poulsen, som i forbifarten syntes, at man ikke skulle være så bekymret, for miljøministeriet sikrer jo ejendomserhvervelse og køber ejendomme op – en gang imellem endda for meget. Nej, ikke efter miljøministeriets opfattelse, når der foreligger en enig indstilling fra erhvervesudvalget, der er sat til at varetage disse ting, og navnlig ikke når amtsrådet lokalt anbefaler os at gøre det. Derfor må bemærkningen vel være hr. Anders Poulsens subjektive opfattelse.

Hr. Steffensen spurgte: er en lovgivning om kirkernes omgivelser nødvendig? Ja, det kommer sandelig an på den lokale befolknings forståelse af de værdier, vore landsbykirker udgør. Jeg kan godt blive bekymret – og det har jeg givet udtryk for offentligt – når man ønsker at bygge en silo af 30 meters højde 150 m fra en kirke. Den blev ikke på 30 m. Den blev kun på 22 m, men alligevel. Hvis man så oven i købet nu har ønsker om at udvide den, må vi nok sige til en sådan kommunalbestyrelse: nu er det sandelig om at overveje tingene. Vi må appellere om forståelse for, hvad det er, vi har med at gøre her. Hvis denne forståelse af forskellige

grunde ikke kan tilvejebringes, kan det blive nødvendigt at overveje, på hvilken måde vi så kan sikre kirkerne.

Til slut vil jeg sige til hr. Dræbye om al velviljen, at den da er en forudsætning for, at vi kan komme videre med tingene. Lad os nu se på det i udvalget, så må vi finde ud af, hvordan vi skal tackle problemerne, og hvornår vi skal tage fat på dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af bøgeskov og anden løvskov.

Af Dræbye (RV) m.fl.
(Fremsat 8/2 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Ved folketingets behandling af forslaget, da det blev fremsat for første gang for ca. 1 års tid siden, blev der fra alle sider udtrykt både forståelse og velvilje over for tanken om at gøre noget for at bevare bøgeskoven, som jo – det må vi erkende – er i jævn, om end langsom tilbagegang i de danske skove. Hvor stor denne tilbagegang faktisk er, hersker der dog nogen tvivl om. Opgørelsen fra 1931 over bøgeskovaarealet, som nævnes i bemærkningerne til forslaget, vurderes således af skovstyrelsen som behæftet med stor usikkerhed.